

[Tinning]

kun, at resultaterne af forskningen skal hemmeligholdes i 2 år, hvis man overhovedet aftaler at hemmeligholde resultaterne. Det er da meget godt, men det, jeg kritiserede, var, at man hemmeligholder resultater. Det kan da godt være, man normalt kun gør det i 2 år, men de skal ikke hemmeligholdes. Hvorfor skal forskningens resultater ikke være tilgængelige? At det er noget normalt med de to år, antyder vel, at når det først af en eller anden grund bliver lidt pinligt eller måske lidt farligt at offentliggøre disse forskningsresultater, går man til noget unormalt, som formentlig er langt på den anden side de to år.

Hvorfor mener ministeren, at Danmark skulle have specielt gode muligheder for at klare sig på software-markedet? Jeg mener egentlig ikke, at ministeren sagde meget om det. Det var, som om vi fik to ting at vide. Hvis der var nogle muligheder, ville det være dumt ikke at udnytte dem, vi måtte spytte i næverne. Det mener jeg i almindelighed er en fortrinlig idé, specielt hvis man har noget vigtigt, man godt vil holde fast i, men derudover vil jeg stadig væk godt vide, hvad begrundelserne er for, at Danmark skulle have specielt gode muligheder på dette marked. Det er rigtigt, at 90 pct. af omsætningen på dette marked nok bliver software i 1990'erne. Det betyder ikke, at det ikke vil være de multinationale koncerner, som løber med langt det meste.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at stille et enkelt nyt spørgsmål om sektorforskningen. Jeg fik kun lige antydet det. Jeg vil ikke kritisere ministeren for ikke at svare på det, fordi det var så kort, men jeg har mærket mig, at dengang vi sagde hr. Bertel Haarder herinde og ikke undervisningsministeren, var hr. Bertel Haarder meget ivrig og meget klar, kan man sige, i sin kritik af sektorforskningen. Hr. Bertel Haarder kaldte den dengang ministerforskning, noget, man ikke skulle have for meget af. Nu siger undervisningsministeren kun, at sektorforskningen er lidt stigende, og at der er mange andre opmuntrende træk. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om der er sket det, at nogle andre ministre har sagt, at der er noget, der hedder sektorforskning, og det er vores forskning, og den vil vi bestemme over, så få fingrene væk. Eller er der andre grunde til, at vi nu får helt nye toner omkring sektorforskningen?

Så var der fru Inge Kroghs bemærkning om arbejdsmiljøforskningen, hvor det meste af den nok styres af LO eller af arbejdsmarkedets parter omkring arbejdsmiljøforskningen. Det får mig til at gøre opmærksom på, at i arbejdsmiljøfonden sidder der 1 repræsentant for arbejdstilsynet, nemlig arbejdsdirektøren, 1 repræsentant for LO, 1 repræsentant for Dansk Arbejdsgiverforening og 1 repræsentant for arbejdslederne. Man behøver ikke være specielt god udi regning for at finde ud af, at tre af dem kan lave et fast flertal. Det kunne f.eks. være repræsentanten for arbejdslederne, for DA og for arbejdstilsynet. Det er ikke spor usædvanligt, når man kigger på det arbejde, som foregår i arbejdsmiljøfonden.

Og det er sådan noget, når man skal have undersøgt arbejdsforholdene på slagterierne, der gør det svært at komme igennem. Når man skal have undersøgt, om der er en sammenhæng, og specielt hvilken, mellem foster-skader hos laboranter – hvilket jo må være noget, der interesserer repræsentanten for kristeligt folkeparti – og opløsningsmidler er det også uhyre svært at komme igennem med det. Man kan faktisk ikke få disse undersøgelser lavet, man aflyser dem. Men når man skal have lavet en sav, som ikke laver ret meget støj, og som samtidig har den specielle egenskab, at den er meget, meget hurtigere end de save, man har i forvejen og bruger til at save svine kroppe ud med, ryger det igennem. Produktivitetstigninger, som samtidig ikke larmer så meget, går helt fint. Mon det har noget at gøre med, at LO kan nedlægge veto eller styre det? Mon ikke det snarere har noget at gøre med, at tre kan finde ud af at lave et flertal. I øvrigt kan Dansk Arbejdsgiverforening, hvis det endelig skulle knibe, altid lukke døren for forskerne, når de kommer for at lave et eller andet stykke arbejde.

Jeg vil godt tilslutte mig hr. Bjørn Elmquists ønske om at få en debat om den genetiske manipulation, fordi vi ved, at der i dag ikke er nogen lovgivning på området. Der er ikke nogen helbreds kontrol af personalet, der arbejder med det, der er ikke nogen kontrol med udviklingen af de nye organismer, der er ikke nogen offentlig indsigt, der er ikke nogen ansvarsplacering, når der sker uheld. Kort og godt: der er frit slag i bolledejen. Jeg vil godt høre, om undervisningsministe-